

Globalista diktatúra Európában

2024 június 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A választói akarat semmibevétele, ha minden ugyanúgy folytatódik.

Egy b?dületes mérték? büntetés és egy túlzottdeficit-eljárás a nyakunkba. Ezt kaptuk az Európai Unió globalista elitjét?l válaszul arra, hogy a Fidesz–KDNP-pártszövetség ismét fölényesen megnyerte a választást, és a

kioszthatóképvisel?i helyek több mint a felére ismét a kormánypártok delegáltjai ülhetnek. Ebb?l is jól látszik, hogy

a sorosisták ugyanott folytatják magyar- és Európa-ellenes tevékenységüket, úgy viselkednek, mintha mi sem történt volna, és továbbra sem érdekli ?ket az európai választópolgárok véleménye a kontinens jöv?jét meghatározó alapvet? kérdésekben.

Mindkét intézkedésb?l árad a mély megvetés, a zsigeri gy?lölet hazánk iránt, amiért kétmillió magyar ember egységesen ki merte fejezni azon akaratát, hogy maga dönthesse el, kivel akar együtt élni, hogy gyermekei nevelését ne kelljen másokra bíznia, és mert azonnali t?zszünetet követel a szomszédjában dúló háborúban.

Ennyi elég ma ahhoz, hogy a nagyon demokraták és rettenetesen jogállamiak nekiessenek egy szövetségesüknek, és már nem is takargatva, hanem teljes nyíltsággal a magyar gazdaság bedöntésére játszanak. Azt remélik ugyanis ett?l, hogy a gazdasági növekedés megtörése és az emiatt romló életszínvonal megbontja végre a nemzeti kormányt támogató többséget, és a mesterségesen kreált káoszban egy sorosista bábkormányt ültethetnek Orbán Viktor csapatának helyére. Ne legyenek kétségeink, nem riadnak vissza semmilyen eszközt?l ezen céljuk elérése érdekében. Nincsen vége tehát a küzdelemnek, a gy?zelem ünneplésének ideje elmúlt, újra össze kell kapaszkodnunk, és újult er?vel kell megvédenünk – ha kell, naponta – a szuverenitásunkat és józan eszünket az ?rültek támadásaitól.

A baj nagyobb, mint gondolnánk.

Nemcsak a magyar választói akaratra tesznek nagy ívben a globalisták, hanem saját kiizzadt többségüket is úgy kezelik, mintha nem léteznének más szándékok Európában. Az, amit az Európai Néppárt m?vel, a demokrácia megcsúfolása. Az elvileg jobbközép, keresztény gyöker?, konzervatív pártok szövetsége ma már semmiben nem különbözik az újbalos, woke-?rült szociáldemokratáktól és liberálisoktól, akikkel gyorsan koalícióra is lépett. Ezzel olyan helyzet alakult ki az unióban, ahol mindenki széls?ségesnek számít, aki nem a globalista követ fújja.

Nincs tehát lehet?ség hatékony alternatív politika gyakorlati megvalósítására, Európa választópolgárai egy pofátlan átverés áldozataivá váltak. Ahol pedig nincs választási lehet?ség, az nem demokrácia. Ha azért szavazok egy pártra, mert abban bízom, mindent megtesz majd az ukrajnai t?zszünetért és a béketárgyalásokért, de az a választások másnapján beáll a háborús uszítók közé, akkor mi lett az én szavazatommal? Nagyon jó lenne, ha ezen elgondolkodnának a szónoklataiban oly békepárti Magyar Péter hívei is, miel?tt a néppárt frakcióvezet?je, a híresen hungarofób Weber úr besorozza ?ket.

Orbán Viktor felvázolt egy lehetséges forgatókönyvet, amely markánsan jeleníthetné meg a szuverenista álláspontot is az unióban. Amennyiben ugyanis az olasz miniszterelnök és a Franciaországban egyre er?sebb Marine Le Pen pártja össze tudna fogni, az alapját képezhetné egy olyan pártszövetségnek, amelyhez csatlakozhatnának mindazok, akik nem kérnek a globalista nyomulásból.

Az Európai Parlament második legnagyobb ereje jöhetne ezzel létre, amely már képes lenne ellentartani az ?rület megnyilvánulásainak.

Sajnos ez annyira kézenfekv? és reális elképzelés, hogy azonnal megindult az aknamunka a megakadályozására.

A sorosista média és a kilóra megvásárolt baloldal a választás másnapján nekiesett mind az olasz, mind a francia jobboldal pártjainak, és el?bb azt érte el, hogy szétzilálta maradék egységüket, majd iszonyatos nyomás alá helyezték Giorgia Melonit, akit sajnos sakkban lehet tartani a történelmi nagyságú olasz államadóssággal.

Így aztán míg Le Pen a jobboldal történelmi lehet?ségér?l beszél, amit nem lenne szabad elszalasztani, Meloni éppen úgy viselkedik, mint aki nem a maga ura. Amennyiben a koalíció ellehetetlenül, még mindig ott marad a lehet?ség az ügyek mentén történ? összefogásra, de ez már végképp nem nevezhet? áttörésnek.

Azoknak lett tehát igazuk, akik már a kampányban óvatosságra intettek az uniós változásokat illet?en.

A legtöbb tagállamban olyan globalista terror érvényesül mind a médiában, mind a közéletben, hogy szuverenista, békepárti aktoroknak megnyikkanni sem lehet, ha nem akarják súlyos egzisztenciális fenyegetettségben élni a további életüket. Sok helyen nem is léteznek olyan pártok, amelyekre szavazhatnának a józan ész ?rz?i, ahol pedig van ilyen, az már rég széls?ségesnek lett nyilvánítva,

titkosszolgálati megfigyelés alatt tartják minden lépésüket – mint a német AfD esetében –, nehogy tisztességes polgár fejében megforduljon annak eléggé el nem ítélhet? gondolata, hogy hozzájuk csapódjon azokkal szemben, akik eddig csak kihasználták és visszaéltek választói bizalmával.

Nem jó tehát a helyzet az Európai Unióban, de éppen ezért nem szabad elcsüggednünk. A lehet? legrosszabb reakció a fentiekre, ha bedobjuk a törülköz?t, és löttyös indulatunkra hallgatva a kilépés mellett kezdünk el érvelni. Ellenségeink most cinikus kéjjel élvezkednek azon, hogy nem sikerült elfoglalnunk Brüsszelt. Teszik ezt úgy, hogy már akkor sem értettek ebb?l a kijelentésb?l semmit, amikor el?ször fogalmazta meg Orbán Viktor. ?k magukból kiindulva csak azt tudják elképzelni, ha rajtuk kívül senki nem rúghat labdába, ha csak az ? álláspontjuk érvényesül. Nincs veszélyérzetük most sem, mert azt hiszik, sikerült fenntartaniuk ezt az állapotot az unióban a választások után is.

De mi ne ismételjük meg az ? hibájukat, vegyük észre, milyen mértékben nyílt ki az európai emberek szeme. Mindenütt markáns törésvonal jelent meg globalisták és szuverenisták, háborús uszítók és békepártiak, migránssimogatók és az invázió megállítását követel?k között. Bennük, bennünk van a remény, hogy Európa megmenthet?, nekünk tehát nem az a gy?zelem, ha más nem létezik rajtunk kívül, hanem az, ha a mi álláspontunk kerül többségbe.

Brüsszel elfoglalása nem azt jelenti, hogy szívlapáttal zavarjuk ki onnan mindazokat, akik önpusztító, önfeladó módon elárulták Európát, és az európaiak érdekei helyett idegen érdekeket szolgálnak, hanem azt, hogy világos felhatalmazás alapján úgy szervezzük meg a szuverenista er?ket, hogy érvényesíteni tudják minden egyes döntéshozatalkor a józan ész diktálta álláspontot.

Ezért érdemes keményen harcolni a következ? hetekben.

Természetesen jogos kérdés, hogyan viselkedjünk egy olyan szövetségben, ahol mindent elkövetnek a tönkretételünk, kiszárításunk, pénzügyi ellehetetlenítésünk érdekében. Jogosan járó pénzeket tartanak vissza, jogtalanul kifizethetetlen büntetéseket sóznak a nyakunkba, majd leteremtenek, amiért nem mutat olyan fényes képet a költségvetés, mint amilyet elvárnának. Bónuszként folyamatosan fenyegetnek szavazati jogunk megvonásával, hetes cikkellyel, mifenével, mintha nem szuverén állam, hanem vásott kölykök lennénk, akiket sürg?sen a jó útra kell terelni. De nagyon fontos, hogy ne d?ljünk be ennek a globalista propagandának.

Semmivel nem rosszabb, nem alacsonyabb rend? a mi álláspontunk, mint az övék. Kölcsönösen el?nyös feltételek mentén történ? együttm?ködés reményében csatlakoztunk az Európai Unióhoz, nem csicskásnak. Nem vagyunk alárendeltjei sem a szövetség egészének, sem egyik tagállamnak sem. Egyenrangú félként pedig a leghatározottabban utasítsuk vissza azt a végtelenül antidemokratikus bánásmódot, ami semmibe veszi a magyar emberek többségi álláspontját meghatározó ügyekben.

Ahogy Orbán Viktor megfogalmazta, mindenki úgy él, ahogy akar, úgy szervezi meg saját körülményeit, ahogy akarja. De senki nem kényszeríthet ránk olyasmit, amit mi nem akarunk. Ezen a szilárd ponton vethetjük meg lábunkat, és innen rugaszkodhatunk el céljaink eléréséhez.

Gajdics Ottó - www.magyarnemzet.hu

Ajánló